

Olav Spahl, directeur Topsport BOIC

“Er zijn momenteel grotere noden dan die van de sport”

In onze maarteditie – in tempore non suspecto – brachten we als openingsverhaal Olav Spahl, de directeur Topsport van het BOIC, die als chef de mission Team Belgium deze zomer naar olympische medailles in Tokio had moeten leiden. Niet zo heel lang na verschijning leerden we dat die medailles niet meer voor deze zomer zouden zijn. Momenteel moeten we ervan uitgaan – *optimism is a moral duty* – dat de Olympische Spelen van Tokio voor volgende zomer zullen zijn. Maar wat verandert dat precies? We laten de chef de mission van Team Belgium opnieuw aan het woord voor een update.

AUTEUR: MARKO HEIJL

Olav Spahl had nu ‘moe maar (hopelijk) voldaan’ na de Spelen van Tokio thuis op de bank moeten liggen, maar we treffen in de call een opvallend uitgeruste directeur Topsport. Wat een loodzware vijf weken Japan had moeten worden, is noodgedwongen drie weken vakantie met het gezin geworden. En het – vermoedelijk/hopelijk, schrap naar keuze – jaar uitstel heeft nog tal van andere consequenties. Olav Spahl: “Voor Team Belgium betekent het een jaar meer om zich voor te bereiden op de Spelen, en dat is ook in het algemeen de houding en de sfeer binnen het team. Maar voor sommigen is het een gemiste kans om op een piekmoment in een ontwikkeling van vier jaar te kunnen presteren op de Spelen. Het blijft natuurlijk koffiedik kijken wat dit betekent op het gebied van resultaten. Verder denk ik dat de periode van corona heel leerzaam was voor atleten en coaches. In een periode zonder wedstrijden kon er worden gewerkt aan het algemeen fysieke niveau en aan technische zaken, en kon een gestresseerd lichaam rust worden gegeven. Wat het BOIC betreft, blijven

we plannen voor 2021 en hebben we voor 2020 het budget opnieuw op dat van het niveau van een niet-olympisch jaar gezet. Qua werklast betekent ook een uitstel van Spelen veel werk. Voor de medewerkers kwam er heel wat motivatie uit die Spelen, en de vraag is natuurlijk hoe dat evolueert. Voor het BOIC zelf zijn, naast het sportieve, natuurlijk ook zaken als de Olympic Catwalk, het Belgian House, het Olympic Festival en de link met de Spelen van 1920 in Antwerpen belangrijk. Dat zijn zaken die we nu verliezen in 2020 en waarvan het moeilijk wordt ze in 2021 te herhalen. Voor mij persoonlijk was de dag waarop we normaliter naar Tokio gingen afreizen (9 juli, nvdv) het moeilijkste moment. Maar de motivatie om dat nu volgend jaar te doen is er zeker!”

U hebt een jaar langer om u in te werken.

“Dat is juist, maar ik heb de indruk dat ik na twee jaar toch al wel ingewerkt was. Hoewel dat zonder Spelen natuurlijk nooit honderd procent zal zijn. Maar dat extra jaar tijd kan een voordeel zijn, ja.”

“HET BLIJFT
NATUURLIJK
KOFFIEDIK KIJKEN
WAT DIT BETEKENT
OP HET GEBIED VAN
RESULTATEN”

Toen we elkaar spraken voor onze maarteditie, was u al tien procent van uw tijd met Peking 2022 bezig. Nu u een jaar langer zult moeten focussen op Tokio, wordt het krap om daarna pas voltijds voor de Spelen van Peking te kunnen gaan.

“Absoluut, dat is een grote uitdaging. We krijgen in 2021-2022 een heel gecondenseerde periode van wedstrijden. Misschien zullen we dan de verantwoordelijkheden binnen onze eigen ploeg wat moeten bijstellen. Maar dat is natuurlijk voor iedereen zo, niet alleen voor België.”

Team Belgium

Op 6 juli zou de hele selectie voor Tokio 2020 bekend zijn geweest. Hoe ziet de timing er nu uit, voor wat we dan toch maar Tokio 2021 zullen noemen?

“Dat is een hele boeterham. De uitgangspunten van de *international qualification principles* moeten we aanpassen, en dat is zowel juridisch als sporttechnisch een hele opdracht. Hiervoor hebben we in september een beslissing van de raad van bestuur nodig. De quotaplacaten die we al hadden, blijven behouden en de sport specifieke kwalificaties lopen door tot 29 juni 2021. De inschrijving is dan op 5 juli. Maar voor heel wat sporten weten we nu nog niet wie de atleten zullen zijn die België op de Spelen zullen vertegenwoordigen.”

De praktische zaken, van het basiskamp in Mito tot pakweg het transport, zijn gewoon een jaar doorgeschoven?

“Dat klopt, ook bijvoorbeeld de afspraken met een twintigtal hotels. Er blijven momenteel enkel de vragen over de testevents, waar we momenteel nog niet zoveel van weten. Het is mogelijk dat die niet kunnen doorgaan. Maar we plannen wel zo alsof het kan. Daarnaast zitten we nog met onduidelijkheid over het Olympic House in Tokio en het Olympic Festival hier in België.”

Wat is het grootste pijnpunt?

"Het ontbreken van wedstrijdssituaties, van het kunnen vergelijken van het prestatieniveau. Zowel van positieve als van negatieve wedstrijdresultaten. Voor de atleten, maar ook voor de coaches, voor wie het ongelooflijk moeilijk is trainingen te plannen zonder piekpunten en doelstellingen."

U bent een stellige believer in het Team Belgium-gevoel. Hoe houdt u dat in deze tijden levend? Veel gemeenschappelijke stage zat en zit er niet in.

"In de periode waarin iedereen thuis zal, hebben we gewerkt met *olympic chats*, waarin we atleten drie keer hebben uitgenodigd om over hun situatie, hun problemen maar ook hun oplossingen te praten met de ploegmaten. Dat waren heel open gesprekken, waar je naast de zorgen ook heel wat positieve houding en professionalisme zag. Daarnaast was er een *olympic coffee talk*, waarbij we de dag van de openingsceremonie samen zaten met alle coaches. Dat gaf hun de mogelijkheid om te vertellen over hun manier van werken in tijden van corona. En om contact te hebben met de experten die rond Team Belgium werken, zoals de dokters en de psychologen. Dit kreeg enorm veel positieve respons en zullen we de volgende maanden verderzetten."

Tussen uitstel en afstel

Als het allemaal al bij een jaar uitstel blijft. Wat betekent afstel?

"We moeten ons voorbereiden op de verschillende scenario's. Ook tussen niet-doorgaan en volledig doorgaan zoals altijd liggen er nog verschillende scenario's, zoals olympische wedstrijden in plaats van Olympische Spelen. Zonder publiek of enkel met Japans publiek? Kunnen we gebruikmaken van het olympisch dorp of moet er voor Team Belgium een veilige omgeving ergens anders in een bubbel in Japan worden gezocht? Dat is waar we nu staan. Als het echt niet kan

**"VOOR TEAM BELGIUM
BETEKENT HET EEN
JAAR MEER OM ZICH
VOOR TE BEREIDEN OP
DE SPELEN, EN DAT IS
OOK IN HET ALGEMEEN
DE HOUDING EN DE
SFEER BINNEN HET
TEAM"**

doorgaan, zou dat heel spijtig zijn voor al die atleten die zo hard hebben gewerkt voor hun grote droom op de Spelen van Tokio. Het maakt niet uit of dat voor de eerste, de tweede of de laatste keer is, op persoonlijk niveau zal dit heel zeker heel veel pijn doen. En voor de olympische beweging zal het ook een serieuze uitdaging worden."

We hadden het vorige keer over budgetten. De overheid zal de volgende jaren moeten besparen, nog los van welke keuzes de verschillende regeringen zullen maken.

"We zijn in overleg met de gemeenschappen, zowel over budgetten van 2020 als die van 2021. Maar er zijn momenteel grotere noden dan die van de sport."

De budgetten zullen zakken, terwijl het belang van sport – niet alleen van doesport, maar ook het gemis aan kijksport deed zich voelen – in dit coronajaar meer dan ooit is aangetoond.

"Dat kun je zo zien. Maar het is het moment om bescheiden te zijn en niet naar grotere budgetten te vragen. We moeten nu verantwoord handelen."

Uit ons maartinterview: "De lat ligt hoog, volgens de voorspellingen van Gracenote zal Team Belgium met meer medailles naar huis terugkeren dan de zes stuks van Rio 2016." Wat betekent een jaar uitstel voor onze medaillekansen?

"De vraag is nu nog moeilijker dan de vorige keer, omdat we nu zonder wedstrijdresultaten zitten en gedurende een aantal maanden geen indicatoren hebben om een voorspelling te kunnen doen. We hebben enkel labotests, en weten al helemaal niet wat er in andere landen gebeurt. Maar we kunnen ambitieus blijven. Ik had voor 2020 twintig topachtplaatsen vooropgezet. Voor 2021 worden dat er dus 21." ■

Vervolg van pagina 9

brengen. Afstel zou een economisch drama betekenen.

Uitstel is al een dure affaire. De ramingen voor de extra kosten van uitstel bedragen nu 2,7 miljard dollar. Die komen bovenop de 12,6 miljard dollar of 22,3 miljard (als men alle infrastructuurwerken meerekent) investeringen voor de Spelen van Tokio. Dat is te overzien. Japan en het IOC kunnen dat samen dragen. Een afgelasting is andere koek: de gemaakte kosten worden dan ineens verzonken kosten waar geen return meer tegenover staat, want

televisierechten, sponsoring en ticketing vallen allemaal weg.

Het IOC heeft dan wel een verzekering sinds de boycots van de jaren tachtig, maar die dekt slechts 800 miljoen dollar tegenover de eigen investering van 1 miljard. Ook het organisatiecomité heeft verzekeringspolissen afgesloten, maar moest nog checken (geen grap) of afgelasting inbegrepen was. Specialisten in verzekeringen zeggen al langer dat de meeste polissen geen pandemie verzekeren.

Commerciële machine

Een olympiade zonder olympische zomereditie

is nooit vertoond, behalve dan in de oorlogsjaren 1916, 1940 en 1944, maar toen was het IOC nog niet die commerciële machine die ze vandaag is en was topsport nog niet de vijfde industrie in de wereld. Het niet doorgaan van zomerspelen heeft een directe invloed op de omzet van het IOC en de hele olympische beweging.

Reken even mee. Het IOC kon voor de olympiade 2017-2020 op ongeveer 6 miljard dollar inkomsten rekenen (lokale sponsoring en tickets voor Tokio 2020/21 niet meegerekend). Van die 6 miljard houdt ze zelf tien procent voor de werking. Ruim 1,7 miljard zou naar Tokio 2020 zijn doorgestort.

De 28 olympische zomerbonden zouden kunnen rekenen op samen 600 miljoen dollar, net als de meer dan tweehonderd nationale olympische comités samen. Het Amerikaans olympisch comité zou door een aparte commerciële deal uit 1979, waar het IOC voor het leven aan vast zit, 500 miljoen dollar krijgen. Al die bedragen worden in geval van afgelasting gedecimeerd.

Zal het BOIC overleven zonder de olympische bijdrage? Welzeker. Zal de wereldvoetbalbond FIFA het schrappen van 26 miljoen dollar olympische inkomsten overleven? Ook. Maar wat met het NOC van een klein arm land en wat met de dollars waarmee de internationale wielervedbond UCI zijn werking (lees: ook dopingbestrijding) mee financiert? De internationale gymnastiekfederatie FIG heeft afgelopen lente al een voorschot op de olympische subsidie gevraagd.

Als u het uw favoriet sportpolitiek magazine *Sport & Strategie Vlaanderen* vraagt: zonder een werkend en algemeen beschikbaar vaccin geen Spelen van de 32ste olympiade volgende zomer in Tokio. ■

INMIDDELS LIGT ALWEER EEN ANDER SCENARIO OP TAFEL: WAT ALS ER TEGEN VOLGEND JAAR GEEN VACCIN IS, WAT ALS HET VIRUS NIET IS VERDWENEN, WAT ALS WE TEGEN DIE TIJD NOG ALTIJD AFSTAND MOETEN HOUDEN EN NIET MOGEN REIZEN?